

BRUTTORESTINDKOMSTEN I DANSK INDUSTRI 1949—1965

Af KJELD BJERKE*

Ved de årlige opgørelser af nationalregnskabet foretages en deling af bruttofaktorindkomsten F på lønudgiften LU og på bruttorestindkomsten R . Man får følgelig $R = F - LU$, og hvis man dividerer med bruttofaktorindkomsten fås $R/F = 1 - LU/F$, dvs. at restindkomstandelen svarer til 1 minus lønudgiftsandelen.

Bruttofaktorindkomsten i løbende priser F kan betragtes som et produkt af bruttofaktorindkomsten i faste priser Q og et afledet prisindeks for bruttofaktorindkomsten P , idet dette prisindeks er bestemt som forholdet mellem bruttofaktorindkomsten i løbende og faste priser. Lønudgiften LU svarer til produktet af antal beskæftigede B - eventuelt korrigeret for arbejdstidens længde - og lønnen L , dvs. lønudgiften pr. beskæftiget. Man har altså, at bruttorestindkomsten må svare til følgende:

$$R = QP - BL$$

Man kan omskrive dette udtryk til:

$$R = B \frac{QP}{B} - BL = B \left(\frac{QP}{B} - L \right)$$

R er altså afhængig af B og $QP/B - L$, hvor det sidstnævnte udtryk svarer til forskellen mellem bruttofaktorindkomsten i løbende priser pr. beskæftiget og lønudgiften pr. beskæftiget, dvs. lønnen.

Ved siden af ændringer i beskæftigelsen må udviklingen i denne differens øve indflydelse på ændringerne i restindkomsten. Hvis der findes stærke lønstigninger sted uden tilsvarende forøgelse i bruttofaktorindkomsten i løbende priser pr. beskæftiget, vil dette hæmme udviklingen i restindkomsten. Hvis derimod bruttofaktorindkomsten i løbende priser pr. beskæftiget viser betydelige forøgelser uden tilsvarende lønforhøjelser, vil det føre til forøgelser i restindkomsten. Nu kan QP/B skrives som $Q/B \cdot P$, hvor Q/B er arbejdsproduktiviteten og P som nævnt det afledede faktorprisindeks.

Ønsker man nærmere at analysere udviklingen i restindkomsten, vil det

* Afdelingschef i Danmarks Statistik.

BRUTTORESTINDKOMSTEN I DANSK INDUSTRI 1949—1965

Af KJELD BJERKE*

Ved de årlige opgørelser af nationalregnskabet foretages en deling af bruttofaktorindkomsten F på lønudgiften LU og på bruttorestindkomsten R . Man får følgelig $R = F - LU$, og hvis man dividerer med bruttofaktorindkomsten fås $R/F = 1 - LU/F$, dvs. at restindkomstandelen svarer til 1 minus lønudgiftsandelen.

Bruttofaktorindkomsten i løbende priser F kan betragtes som et produkt af bruttofaktorindkomsten i faste priser Q og et afledet prisindeks for bruttofaktorindkomsten P , idet dette prisindeks er bestemt som forholdet mellem bruttofaktorindkomsten i løbende og faste priser. Lønudgiften LU svarer til produktet af antal beskæftigede B - eventuelt korrigeret for arbejdstidens længde - og lønnen L , dvs. lønudgiften pr. beskæftiget. Man har altså, at bruttorestindkomsten må svare til følgende:

$$R = QP - BL.$$

Man kan omskrive dette udtryk til:

$$R = B \frac{QP}{B} - BL = B \left(\frac{QP}{B} - L \right)$$

R er altså afhængig af B og $QP/B - L$, hvor det sidstnævnte udtryk svarer til forskellen mellem bruttofaktorindkomsten i løbende priser pr. beskæftiget og lønudgiften pr. beskæftiget, dvs. lønnen.

Ved siden af ændringer i beskæftigelsen må udviklingen i denne differens øve indflydelse på ændringerne i restindkomsten. Hvis der findes stærke lønstigninger sted uden tilsvarende forøgelse i bruttofaktorindkomsten i løbende priser pr. beskæftiget, vil dette hæmme udviklingen i restindkomsten. Hvis derimod bruttofaktorindkomsten i løbende priser pr. beskæftiget viser betydelige forøgelser uden tilsvarende lønforhøjelser, vil det føre til forøgelser i restindkomsten. Nu kan QP/B skrives som $Q/B \cdot P$, hvor Q/B er arbejdsproduktiviteten og P som nævnt det afledede faktorprisindeks.

Ønsker man nærmere at analysere udviklingen i restindkomsten, vil det

* Afdelingschef i Danmarks Statistik.

derfor være muligt at sammenholde lønudviklingen med ændringerne i arbejdsproduktiviteten, prisen på bruttofaktoringkomsten og produktet af de to sidstnævnte størrelser.

Man må være opmærksom på, som det omtales i det følgende, at de nævnte faktorer påvirker hinanden. Lønnen er afhængig af udviklingen i arbejdsproduktiviteten og priserne, og priserne er bl.a. påvirket af lønudviklingen.

Hvad angår arbejdsproduktiviteten vil denne være påvirket af udviklingen både i tæller og nævner, altså i bruttofaktoringkomsten i faste priser og beskæftigelsen. Bruttofaktoringkomsten i faste priser er ikke alene påvirket af ændringer i beskæftigelsen, men også af ændringer i kapitalindsatsen. Alt andet lige må det forventes, at forøgede investeringer vil øge produktiviteten. Da tilmed større anvendelse af kapital kan virke i retning af en mindre forøgelse i beskæftigelsen eller føre ligefrem til en nedgang, må man erindre dette, når man drager sammenligninger med benyttelse af arbejdsproduktiviteten. Det er indlysende, at den produktivitetsforøgelse, som investeringerne fremkalder, vil kunne øve indflydelse på udviklingen i restindkomsten. Til trods herfor må det alligevel være af betydning at sammenholde arbejdsproduktiviteten med lønudviklingen, bl.a. fordi der er en nær sammenhæng mellem ændringer i arbejdsproduktiviteten og i lønnen både i forbindelse med fastsættelse af lønnen ved overenskomstforhandlingerne og gennem lønglidningen.

I det følgende har jeg taget industrien op til undersøgelse, idet der for de enkelte brancher foreligger oplysninger om alle de forannævnte relevante faktorer, og for beskæftigelsens vedkommende er det tilmed gørligt, at man for arbejderne kan korrigere for nedsættelse af arbejdstiden.¹

Undersøgelsen omfatter de 10 industrielle hovederhvervsgrupper. Hvis man betragter tallene i tabel 1 over bruttoestindkomsten i procent af bruttofaktoringkomsten, vil man se, hvorledes der for industrien som helhed for perioden 1949 til 1965 har været en tendens til nedgang i restindkomst-andelen. Der er visse bevægelser i procenten betinget af konjunkturforløbet, idet restindkomstprocenten har en tendens til stigning eller i alle tilfælde til at holde sig uændret i begyndelsen af en opgangskonjunktur, og først i anden omgang virker lønforhøjelserne til fald i restindkomstprocenten.

Det ses, hvorledes restindkomstandelen for de fleste brancher viser nedgang fra 1950 og i de følgende år, der var karakteriseret af en stigende arbejdsløshed. Omvendt ses det, hvorledes opgangskonjunkturen efter 1956 gennemgående fører til stigende restindkomster. Først fra 1962 er der igen en tendens til fald i restindkomsterne. I perioden efter 1963, hvor der var fuld beskæftigelse, steg lønningerne meget stærkt.

1. På grund af en anden branchefordeling fra 1966 er kun perioden 1949 til 1965 betragtet.

Tabel 1. Bruttoestindkomst i pct. af bruttofaktorindkomst.

	Nærings- middel- industri	Tekstil- industri	Fodtøjs- og beklædn.- industri	Træ- industri	Papir- og grafisk industri	Kemisk industri	Sten-, ler- og glas- industri	Jern- og metal- industri	Transport- middel- industri	Anden industri	Hele industrien
1949.....	50,6	48,0	36,1	30,0	40,7	51,9	38,0	42,5	28,0	42,2	42,8
50.....	54,1	51,6	35,8	29,5	40,4	50,3	40,0	44,5	26,3	39,0	44,1
51.....	51,9	42,6	30,6	29,3	45,3	50,2	38,3	42,0	19,5	37,7	41,6
52.....	45,9	35,2	30,7	28,6	32,9	47,8	42,9	43,1	16,7	35,2	38,7
53.....	47,9	37,7	28,8	30,0	40,3	52,2	44,3	41,2	20,4	35,5	40,0
54.....	47,7	36,6	28,7	30,5	39,3	49,7	43,6	40,9	24,8	37,6	39,8
55.....	47,4	35,7	28,4	30,5	39,9	48,6	41,0	38,7	24,1	37,9	38,9
56.....	44,4	33,3	29,1	30,4	39,4	47,6	41,3	39,2	18,8	35,7	37,9
57.....	47,7	37,8	30,1	31,6	39,3	48,7	42,3	38,6	26,9	37,9	39,4
58.....	47,5	39,6	29,9	30,3	39,4	48,1	46,1	40,4	22,2	39,9	39,9
59.....	47,6	41,1	31,3	32,9	40,4	50,6	47,1	40,6	25,8	41,9	41,0
60.....	47,2	41,1	31,6	34,4	40,2	49,7	46,1	40,1	26,0	43,5	40,8
61.....	45,7	40,7	33,1	33,1	37,2	49,1	46,1	40,0	17,0	45,8	39,8
62.....	46,7	40,9	33,5	33,6	39,5	52,1	46,5	39,8	14,8	44,3	40,4
63.....	43,6	39,7	31,5	32,9	38,7	48,2	43,2	37,7	15,8	41,7	38,2
64.....	44,4	39,7	27,8	34,5	37,5	51,8	46,4	38,7	17,0	41,2	39,2
65.....	43,7	40,7	27,5	33,5	38,2	49,5	43,9	37,4	8,8	40,1	38,0

Ser man på de enkelte industribranchers restindkomstprocenter, er restindkomsternes andel af bruttofaktorindkomsten ikke ens, og variationerne i procenterne forskellige og betydelige. Restindkomstprocenterne er høje (i 1965) inden for næringsmiddelindustrien, tekstilindustrien, kemisk industri, sten-, ler- og glasindustrien, jern- og metalindustrien og anden industri. Procenterne er lave inden for fodtøjs- og beklædningsindustrien samt træindustrien og særlig lave inden for transportmiddelindustrien. Den procentvise ændring i restindkomstandelen er i tabel 2 anført for 1965 i forhold til 1949.

Tabel 2. Procentvis ændring i restindkomstandelen 1949-65.

Transportmiddelindustrien	- 68,6
Fodtøjs- og beklædningsindustrien ..	- 23,8
Tekstilindustri	- 15,2
Næringsmiddelindustri	- 13,6
Jern- og metalindustri	- 12,0
Papir- og grafisk industri	- 5,9
Kemisk industri	- 4,6
Træindustri	11,7
Sten-, ler- og glasindustri	11,6
Anden industri	15,2

Den betydeligste nedgang fra 1949 til 1965 findes for transportmiddelindustrien, hvilket beror på udviklingen inden for skibsværfterne. Udviklingen er mest markant for perioden 1957 til 1962, og som det ses af tabel 1, svinger procenten med konjunkturerne.

For fodtøjs- og beklædningsindustrien er der også en ret betydelig nedgang i procenten. Her er det særlig den første periode, der viser den store nedgang. I denne periode fandt bl.a. på grund af den stigende konkurrence en rationalisering sted, som bl.a. viste sig gennem nedlæggelse af et betragteligt antal virksomheder. Denne udvikling ændrede dog ikke, at restindkomstandelen gik ned.

For næringsmiddelindustrien og tekstilindustrien var der en ret stærk nedgang i procenten til 1956. Derefter kom den op på et højere niveau i årene 1957 til 1960 for derefter atter at falde.

Inden for eksporterhvervet jern- og metalindustrien er nedgangen i procenten fra 1949 til 1965 af omtrent samme omfang, som for de to foregående industrier.

Inden for papir- og grafisk industri er nedgangen moderat. Det synes især at være inden for de seneste år, at en nedgang har fundet sted. For kemisk industri har der været en tendens til nogen nedgang i procenten til midt i perioden, hvorefter der har fundet en stigning sted, således at procenten i 1965 svarer nogenlunde til procenten i 1949.

De to ret udprægede hjemmemarkedsindustrier træindustri og sten-, ler-

og glasindustri viser opgang i procenterne. Stigningen er sat ind i den sidste del af perioden, hvor det betydelige byggeri har fundet sted.

Jeg skal herefter se lidt nærmere på de faktorer, der har øvet indflydelse på udviklingen.

I bilagstabellen er for de enkelte industrigrupper anført indekstal (1949 = 100) for de foran omtalte faktorer, der influerer på udviklingen i restindkomsten, og som allerede nævnt, er det især udviklingen i arbejdsproduktiviteten, faktorindkomstpriserne og derigennem i bruttofaktorindkomsten (i løbende priser) pr. beskæftiget sammenholdt med udviklingen i lønudgiften pr. beskæftiget, der påkalder interesse.

For at få et overblik over udviklingen fra 1949 er i tabel 3 anført de nævnte oplysninger for henholdsvis 1958 og 1965, og forholdet mellem indeks for bruttofaktorindkomsten (i løbende priser) pr. beskæftiget og lønudgiften pr. beskæftiget. For så vidt kan man sige, at forholdstallet ikke giver noget nyt, idet ændringer i forholdstallet blot om end på en noget anden måde, giver udtryk for ændringer i restindkomstknoten. Det interessante er udviklingen i produktiviteten og faktorindkomstprisen sammenholdt med lønudviklingen.

Inden de enkelte industrier omtales, skal det betones, at medens spillerummet for indeks for bruttofaktorindkomsten i løbende priser pr. beskæftiget i 1965 går fra 233 til 353, går spillerummet for lønudgiften pr. beskæftiget kun fra 288 til 334.

Det er indlysende, at man må forvente et mindre spillerum for lønudgiften end for bruttofaktorindkomsten, idet både lønfastsættelsen ved overenskomsterne og gennem den automatiske pristalsregulering må tendere mod ensartede stigninger i lønnen. Når der alligevel er forskel, skyldes dette bl.a. lønglidning, og at der sker forskydninger af arbejdskraften inden for den enkelte branche etc.

Udviklingen i bruttofaktorindkomsten i løbende priser er derimod afhængig af prisudviklingen og arbejdsproduktiviteten, og mange forhold spiller ind, der kan forklare stor spredning såvel i arbejdsproduktiviteten som i priserne. Både arbejdsproduktiviteten og prisforholdene er afhængige af konkurrenceforholdene inden for de enkelte industribrancher, bl.a. er det af afgørende betydning for disse faktoreres udvikling, således som det skal omtales i det følgende, om det drejer sig om udprægede hjemmemarkedsindustrier eller eksportindustrier.

De enkelte industrier er stillet op i en bestemt orden afhængig af udviklingen i arbejdsproduktiviteten og priserne. Først er taget fodtøjs- og beklædningsindustrien samt tekstilindustrien, hvor følgende forhold er karakteristiske. Fra 1949 til 1965 har der været nedgang i beskæftigelsen, hvilket har medvirket til en relativ stærk stigning i arbejdsproduktiviteten. Samtidig er faktorindkomstpriserne steget meget moderat. Den samlede

virkning af produktivetsforøgelsen og prisstigninger har været, at indeks for bruttofaktoriindkomsten pr. beskæftiget er steget til 254 for fodtøjs- og beklædningsindustrien og 267 for tekstilindustrien. Forøgelsen i lønudgiften pr. beskæftiget er derimod betydelig større, idet indekset andrager henholdsvis 288 og 305. Forholdstallet imellem bruttofaktoriindkomsten pr. beskæftiget og lønudgiften pr. beskæftiget bliver for de to brancher henholdsvis 88,4 og 87,3. Der er altså et ret betydeligt *gap*. Denne udvikling har ført til, at bruttoestindkomstprocenten er gået ned fra 1949 til 1965 for de to brancher, og denne nedgang har, som tidligere nævnt, især sat sig igennem i begyndelsen af perioden.

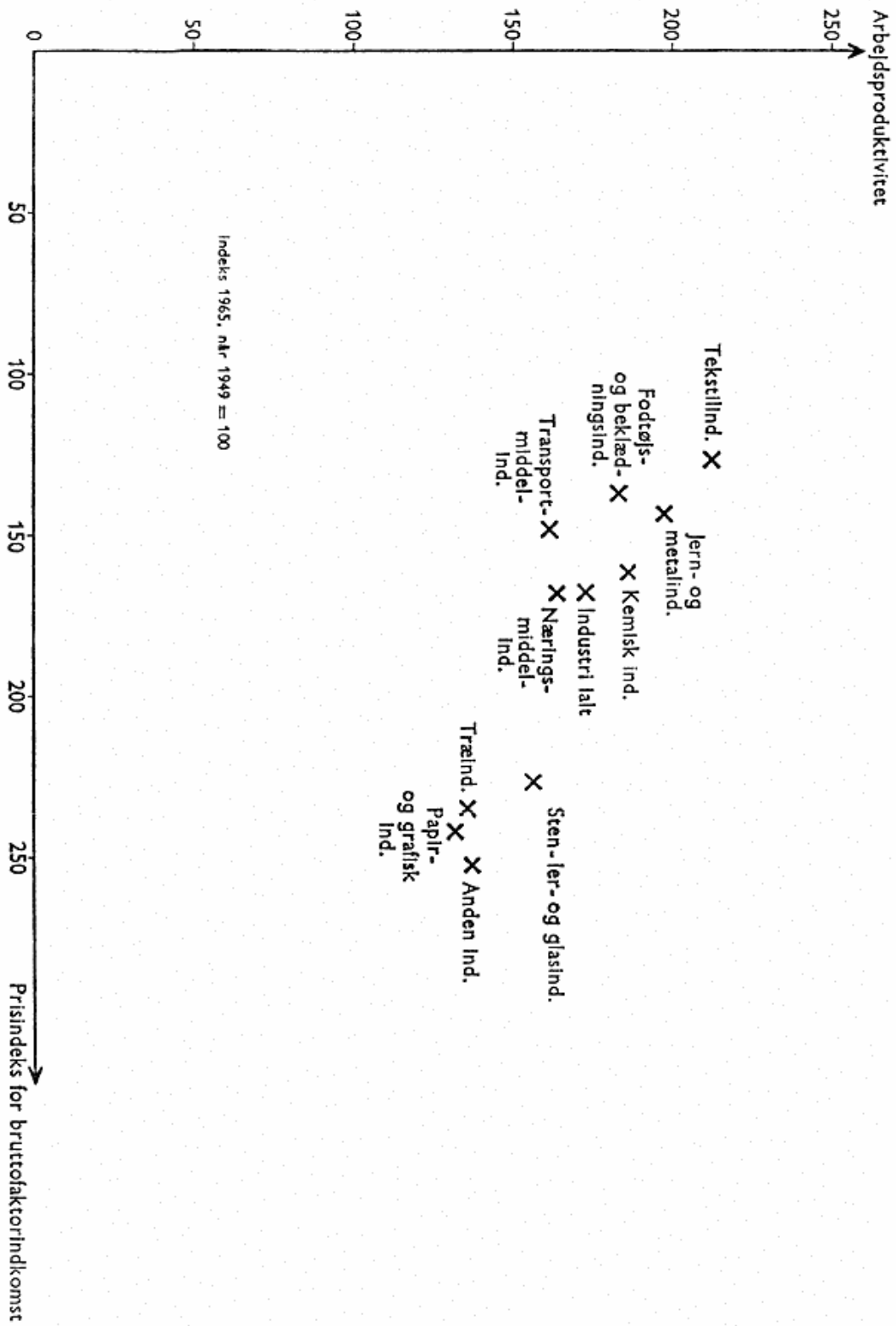
De næste brancher, som skal omtales, er transportmiddelindustrien og næringsmiddelindustrien. Forøgelsen i arbejdsproduktiviteten fra 1949 til 1965 er af nogenlunde samme størrelsesorden, og inden for transportmiddelindustrien ligger indekset i 1965 på ca. 161, og inden for næringsmiddelindustrien lidt højere ca. 164. Prisindekset er steget stærkest inden for næringsmiddelindustrien. Bruttofaktoriindkomsten pr. beskæftiget bliver væsentligt højere, nemlig henholdsvis 311 og 314. Forholdstallene bliver 75,0 og 87,9. Også her er gappet betydeligt og giver udtryk for en nedgang i restindkomstprocenten for 1949 til 1965, en nedgang der som nævnt er meget betydelig for transportmiddelindustrien.

Eksportindustrierne: Jern og metalindustrierne samt kemisk industri har betydelige produktivetsforøgelser fra 1949 til 1945 og ret moderate stigninger i faktoriindkomstpriserne. Indekset for bruttofaktoriindkomsten pr. beskæftiget andrager i 1965 henholdsvis 284 og 299. Medens lønudgiften pr. beskæftiget for jern- og metalindustrien er 309 og for kemisk industri 314. For jern- og metalindustrien er der som følge af det anførte nogen nedgang i restindkomstprocenten fra 1949 til 1965, medens den for kemisk industri nærmest er uændret. Der er dog nedgang i perioden 1949 til 1958 og derefter stigning i den følgende periode.

De sidste fire brancher, som synes at have fællestræk, er papir- og grafisk industri, anden industri, træindustrien samt sten-, ler- og glasindustrien. Karakteristisk for disse industrier, hvoraf papir- og grafisk industri og sten-, og glasindustrien er udprægede hjemmemarkedsindustrier, er meget kraftige stigninger i faktoriindkomstpriserne fra 1949 til 1965 og moderate produktivetsforøgelser.

En sammenligning af indeks for bruttofaktoriindkomsten pr. beskæftiget med indeks for lønudgiften pr. beskæftiget i 1965 viser, at bruttofaktoriindkomsten pr. beskæftiget er højere end lønudgiften pr. beskæftiget i sten-, ler- og glasindustrien, træindustrien og i anden industri og noget lavere i papir- og grafisk industri.

Bruttoestindkomstprocenten er i 1965 sammenlignet med 1949 højere for sten-, ler- og glasindustrien, træindustrien samt anden industri; men mode-

rat lavere for papir- og grafisk industri. Der er et ret betydelig gap for anden industri og sten-, ler- og glasindustrien.

Sammenholder man indeks for arbejdsproduktiviteten og faktorindkomstpriser, viser figur 1, at disses størrelse har tendens til at være omvendt korrelerede. For visse af de udprægede hjemmemarkedsindustrier har, som allerede omtalt, eksempelvis produktivitetstigningerne været moderate, men stigningen i faktorindkomstpriserne meget betydelige.

Det skal betones, at inden for de brancher, hvor prisstigningerne har været moderate, men produktivitetstigningerne ret betydelige, er der nedgang i restindkomstprocenten fra 1949 til 1965, medens det omvendte er tilfældet, hvor der har været stærke stigninger i faktorindkomstpriserne; men moderate produktivetsforøgelse.

Forholdet er vel det, at man bl.a. ved lønreguleringer tager hensyn til de enkelte branchers produktivetsudvikling, medens man nok i mindre grad interesserer sig for branchernes faktorindkomstpriser. De priser, der er afgørende ved lønfastsættelsen, er jo detailpriserne, udtrykt ved de lønregulerende pristal.

Gappet, som forholdstallene mellem bruttofaktorindkomsten og lønudgiften giver udtryk for i 1965 for hovedparten af brancherne, findes allerede i 1958, som det fremgår af tabellen; men dog som helhed ikke så markant. Det nævnte gap opstår i forbindelse med nedgangstider. Den nedgang, der skete i restindkomstprocenten f.eks. i 1952 blev for adskillige af brancherne ikke fuldt ud retableret i den følgende periode, og igen i 1956 fandt der nedgang sted, således at man for en del brancher kommer under niveauet i 1953. Også her fandt der for mange brancher ikke en fuld retablering sted i den følgende opgangsperiode.

Det skal understreges, at med denne undersøgelse er ikke belyst, hvorledes udviklingen har været i restindkomsten pr. enhed sammenholdt med lønudgiften pr. beskæftiget. Den indsats, der betinger restindkomsten, består af kapital, jord og arbejde. En måling af denne indsats vil støde på store vanskeligheder. At benytte sådanne forhold som indkomsten pr. virksomhed, indkomsten pr. selvstændig eller i forhold til produktionen vil ikke give et korrekt billede af indkomsten i forhold til den produktive indsats. I den betragtede periode har der inden for visse brancher på grund af en stærk rationalisering været nedgang i antal af virksomheder. Såfremt man derfor målte restindkomsten alene med antal virksomheder eller antal selvstændige, ville man ikke få det rette udtryk for forholdet mellem restindkomsten og den produktive indsats

Det skal dog understreges, at jeg i en artikel i festskriftet til Carl Iversen (Nogle betragtninger over udviklingen i lønudgiften og restindkomsten i perioden 1949-65) har foretaget sådanne beregninger for samtlige erhverv under ét.

Billagstabel. Indeks for arbejdsproduktiviteten, prisindeks for bruttofaktorindkomst, indeks for bruttofaktorindkomst pr. beskæftiget og lønindeks. (1949 = 100).

	1950	1951	1952	1953	1954	1955	1956	1957	1958	1959	1960	1961	1962	1963	1964	1965	
A = Arbejdsproduktiviteten. P = Prisindeks for bruttofaktorindkomst. B = Bruttofaktorindkomst pr. beskæftiget.																	
L = Lønudgift pr. beskæftiget.																	
Fodtøjs- og beklædningsindustri	A	102,9	102,0	109,9	106,1	113,1	114,1	118,5	122,3	124,3	131,9	134,3	146,1	155,1	159,4	171,5	183,8
	P	103,2	102,5	101,9	106,5	105,0	106,8	109,7	113,1	114,6	118,6	123,0	128,6	133,2	138,2	134,1	138,4
	B	106,2	104,6	112,0	113,0	118,8	121,9	130,0	138,3	142,4	156,4	165,2	187,9	206,6	220,3	230,0	254,4
	L	106,6	113,5	121,3	125,8	132,4	136,5	144,2	151,3	156,1	168,1	176,5	196,5	214,8	236,0	259,5	287,8
Tekstilindustri	A	107,6	107,0	108,1	113,2	118,4	123,0	130,2	136,4	137,6	147,3	149,4	157,5	169,6	181,0	198,7	212,0
	P	106,3	101,1	96,6	98,9	97,1	95,8	94,1	101,1	107,8	107,9	111,9	117,7	119,8	120,0	119,2	125,8
	B	114,4	108,2	104,4	112,0	115,0	117,8	122,5	137,9	148,3	158,9	167,2	185,4	203,2	217,2	236,9	266,7
	L	106,5	119,7	130,2	134,3	140,4	145,7	157,3	165,0	172,4	180,2	189,6	211,7	231,3	252,2	275,0	305,5
Transportmiddelindustri	A	101,4	104,4	109,0	106,5	121,6	119,3	124,3	131,4	134,3	140,2	139,3	140,2	147,5	141,1	152,6	160,6
	P	102,1	99,3	100,1	113,1	109,7	114,9	110,0	123,3	118,3	127,4	134,7	129,2	132,1	152,1	151,7	144,8
	B	103,5	103,7	109,1	120,5	133,4	137,1	136,7	162,0	158,9	178,6	187,6	181,1	194,8	214,6	231,5	233,3
	L	105,9	115,8	126,1	133,1	139,3	144,6	154,2	164,0	171,6	183,5	192,7	208,7	230,3	250,9	266,7	311,0
Næringsmiddelindustri	A	103,5	108,0	104,2	106,0	109,8	113,7	117,0	121,2	123,8	131,8	134,0	141,4	146,6	152,2	159,7	163,8
	P	110,6	113,6	111,7	120,1	122,6	123,6	122,1	132,9	134,2	134,4	137,9	143,9	153,9	151,1	161,4	168,5
	B	114,5	122,7	116,4	127,3	134,6	140,5	142,9	161,1	166,1	177,1	184,8	203,5	225,6	230,0	257,8	276,0
	L	106,4	119,4	127,7	134,9	142,5	149,7	160,9	170,7	176,7	187,9	197,8	223,5	243,5	262,5	290,1	314,0
Jern- og metalindustri	A	104,8	106,9	105,2	107,4	109,9	113,4	116,4	122,0	130,4	142,5	151,7	161,5	168,2	172,3	188,4	197,3
	P	105,4	109,2	123,7	123,2	123,5	121,7	128,3	128,6	129,7	124,9	124,5	129,6	136,3	138,9	138,2	144,0
	B	110,5	116,7	130,1	132,3	135,7	138,0	149,3	156,9	169,1	178,0	188,9	209,3	229,3	239,3	260,4	284,0
	L	106,5	117,8	128,7	135,3	139,6	146,9	157,8	167,4	175,4	184,0	196,5	218,2	239,8	259,4	277,2	308,8